

О. Р. Паламарчук

Кіпа Вадим Єремійович

КІПА Вадим Єремійович (30. 04(13. 05). 1912, Кухмістер. слобідка Черніг. губ., нині у межах Києва – 31. 08. 1968, Нью-Йорк) – піаніст, композитор, музично-громадський діяч, педагог. Батько [А. Кіпи](#). Член-кореспондент УВАН у США (1962). Лауреат 1-го Всесоюз. конкурсу піаністів (Москва, 1937). Навч. у Харків. консерваторії (1932–34; кл. *П. Луценка*), закін. Київ. консерваторію (1937; викл. [Г. Беклемішев](#), *Л. Ревуцький*, *Б. Лятошинський*) та аспірантуру при ній (1941), де й викладав від 1937. Водночас виступав із концертами у містах колиш. СРСР, працював на київ. радіо, акомпанував *О. Петрусенко*, [З. Гайдай](#), *Л. Руденко*, [М. Донцю](#). 1943 разом із родиною виїхав за кордон. Деякий час був проф. Берлін. консерваторії, викл. школи Кліндверта–Шарвенка; концертував, зокрема у таборі для переміщ. осіб у Ганновері. 1951 переїхав до Нью-Йорка, де 1952 заснував і очолив муз. школу. Муз. мова К. – синтез стилістики пізнього романтизму, фольклор. джерел та сучас. напрямів (імпресіонізму). Вокал. музика – переважно аріозно-декламаційна, фортепіан. супровід насичений, виразний, структура тяжіє до муз. сцен. У репертуарі – твори *М. Лисенка*, *В. Барвінського*, *В. Косенка*, *Л. Ревуцького*, *В. Шутя*, *В.-А. Моцарта*, *Л. ван Бетговена*, *Ф. Шопена*, *П. Чайковського*, власні твори.

Основні твори

для скрипки і фортепіано – Капричіо (1966); для фортепіано – «Тужлива пісня» (1939; 1959), Етюд, «Спогад» (обидва – 1953), 14 дит. п'єс на тему укр. нар. пісень (1953–67), Скерцино (1956), «Фантастичні варіації» (1957), «Гавот, перерваний серенадою» (1959), «Діалог» (1965); для голосу і фортепіано – «Україні» (1945; 1967; окреме вид. – «Романси на вірши

українських поетів», К., 1998); пісні на сл. В. Хойнацького, В. Лесича, П. Кізки, романси на сл. Лесі Українки, А. Малишка; музика до вистави «Бояриня» Лесі Українки (1953).

Рекомендована література

1. Соневицький І. Виступ піаніста Вадима Кіпи // Свобода. 1951, 13 жовт.;
2. Світлицький В. Вадим Кіпа // Нові дні. 1962. Ч. 155;
3. Терен-Юськів Т. Зустрічі з Вадимом Кіпою // Свобода. 1968, 5 груд.;
4. Булат Т. Музикант «з дужим інстинктом до звукової барви» // Кіпа В. Романси на вірши українських поетів. К., 1998;
5. Верещагін Б. Вадим Кіпа // Музика. 1998. № 4;
6. Паламарчук О. Повернення в Україну // Світ моїх зацікавлень. Л., 2006.

Бібліографічний опис:

Кіпа Вадим Єремійович / О. Р. Паламарчук // Енциклопедія Сучасної України [Електронний ресурс] / Редкол.: І. М. Дзюба, А. І. Жуковський, М. Г. Железняк [та ін.] ; НАН України, НТШ. – К. : Інститут енциклопедичних досліджень НАН України, 2013. – Режим доступу: <https://esu.com.ua/article-6962>

2001-2025 © Ця енциклопедична стаття захищена авторським правом згідно з чинним законодавством України ([докладніше](#)).